

Primer dossier:

TEATRE PER A JOVES: UNA ASSIGNATURA PENDENT

Aquest recull de materials està relacionat amb el nus d'activitats de **l'Obrador d'estiu 2009**, que es va dur a terme a Barcelona (Fabra i Coats) durant la segona setmana del mes de juliol.

En el context d'un curs dirigit per Lutz Hübner (i en el d'una nova trobada d'autors), vam tenir l'oportunitat de debatre sobre aquest tema que, en d'altres països com ara Alemanya i Anglaterra, ha generat dinàmiques molt suggeridores: creació de nous públics (amb interessos específics), renovació de llenguatges (dramàtic i escènic), nous plantejaments de producció, noves organitzacions de companyia (amb actors més joves), etc. Aquest concepte de «teatre jove», és una assignatura pendent per a la nostra organització teatral? Estem convençuts que, de la lectura de les diverses col·laboracions del dossier, se'n podran extreure il·luminacions i punts de partida.

Segon dossier:

TEATRE I SO

Generalment, les discussions sobre quin és l'eix central de l'escena giren entorn de la figura de l'actor, l'autor, el director... Però què passa amb els aspectes perifèrics del teatre? Potser és que en el teatre contemporani alguns elements abans perifèrics comencen ara a ser imprescindibles... Com pot el so incidir en la dramaturgia d'una obra?

Hi ha públic i professionals que pensen encara que un «sonidista» és només qui posa sons de telèfons i timbres en l'espectacle, però té moltes altres funcions, com ara crear un espai sonor, crear una banda sonora, posicionar alta-

veus, determinar volums, posicionar micròfons, etc. En definitiva, la persona que fa el disseny de so concentra aspectes que formen part tant de l'àmbit artístic com del tècnic. Per què no existeixen uns premis Max al millor disseny de so? Per què els premis Butaca no contemplen el so d'una obra i sí, en canvi, contemplen altres disciplines com ara l'escenografia, el vestuari, la il·luminació, la música original?

Vam començar a idear el dossier amb molt poques referències sobre el tema, com si ens belluguéssim en un desert. No trobàvem gaire material teòric, si no eren, esclar, els llibres de caire científic o tecnològic que s'usen a les facultats d'Enginyeria. Tant de bo el recull d'articles que presentem sigui també un punt de d'arrencada per a una nova reflexió sobre el tema.